

А разняўшы кіпці-клешчы,
Ў высі ўсплыў груган злавешчы
І закракаў, як бы ведаў:
— Кра-кра, кра-кра! то ж пабеда!..
Кра-кра-кра! рыхтуй набой,—
Па пабедзе — зноў у бой!..

250

1914

1914-ты

Сыходзіш ты туды, скуль не прыходзяць,
Але сваіх не забярэш слядоў...
О год! такіх, як ты, час рэдка родзіць,
О год! ты першы гэткі з між гадоў.

Прыйшоў не з згоды і свабоды весцяй
І — не ўзвялічыць праўду між людзьмі,—
Жыццё мільёнаў ты прыйшоў затрэсці,
Шлях вымасціць свой трупамі, касцьмі.

10 Кастлявай зморай з гібелі сталеццяў
Ты, як пракляцце, будзеш вызіраць,
І будзе маці страшыць табой дзеци,
Ды клікаць той — хто ўздумае ўміраць.

«Не забіваці» — ты стрывожыў права,
На сэрца і душу наклікаў цьму;
Людзей на звераў пошасцяй крыававай
Ператварыў і здаў наследніку свайму.

Га! Хай жа льецца кроў, дымяць пажары,
Няхай пад крыжам плача сірата!
Крыавы бог крыававыя ахвяры
20 Сабраць павінен з свету дачыста.

Аж прыйдзе іншы год з рукою лёгкай
Агледзіны рабіці новых дзён,
Дзе меч нявидзімага Бога-рока
Напіша бескрывавы свой закон.

1914